

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 9. In iudicio nullus concusationis locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

dare rationem de seipso. S. Vincent. Ferr. f. 1. D. 2. Adv.

In sero mortis, quando veniet ad Iudicium, & Christus ei dicet: quid es lucratus? & nihil portabit, quia omnes labores temporales hic remanebunt. De quo ergo vives? dicet Christus, quia nullum bonum meritorium, nec bonorum operum, portas: ideo remittitur, ut pauper, ad hospitale miserorum, scilicet ad Infernum. Idem. f. 7. D. Sexag.

In libro Dei scribitur, quidquid pro nobis fecit, & sustinuit; & quantum, quomodoque, expenderit; tota ratio accepti, & expensi. Broynard Iudicium divinum.

§. VIII.

In Iudicio quinam accusatores.

Nunquid non dixi vobis: nolite peccare in puerum; & non audistis me. Gen. 42. 22. Quot parentes filijs suis, quot concionatores suis auditoribus, quot Confessarij suis Pœnitentibus, in extremo Iudicio dicent? *nunquid non dixi vobis, nolite peccare, & non audistis me.* Obmutescunt tunc ad monita, qui surdas olim aures paternis monitis præbuerunt. Nec verbum dicunt fratres ad increpationem Ruben; dolent, non audivisse monentem: sed in eo felices, quod adhuc tempus ad poenitentiam supererat. Alvarez Illustr. 198. En coram tot millibus populorum nudabuntur omnes iniquitates meæ; tot agminibus Angelorum patebunt universa scelera mea, non solum actuum, sed etiam cogitationum, simulque locutionum. Tot Iudicibus inops adstabo, quot me præcesserunt in opere bono; tot arguentibus confundar, quot mihi præbuerunt bene vivendi exempla; tot convincar testibus, quot me monuerunt proficuis sermonibus, sequæ imitandos iustis dederunt actionibus. S. Aug. Medit. c. 4.

Scrutabor Jerusalem in lucernis. Sophon. 1. 12. Lucernæ Dei creaturæ sunt variae. 1. Angeli, & dæmones, qui sunt lucidi spiritus. Hebr. 1. 17. *qui facit Angelos suos spiritus, & ministros suos flammam ignis.* Hi in Iudicio peccatorem accusabunt, & omnia ejus scelera prodent. 2. Est ratio, & conscientia, de qua Pl. 4. 7. *signatum est super nos lumen vultus Domini* Et Matth. 6. 22. *lucerna corporis tui est oculus tuus.* Hac culpam in memoria servat. Dicit peccatori: ego te monui, clamavi; noli hoc patrare; Deus videt, puniet; sed noluit me audire: tu nōsti; ego testor, negare non potes. 3. Est lex, & verbum Dei. Pl. 118. 105. *lucerna pedibus meis verbuntuum.* Et Prov. 6. 23. & 2. Petri. 19. 4. Sol, luna, stellæ &c. 5. Vita Christi, & Sanctorum. Corn. hic.

Diffamatus est. Luc. 16. 1. 1. Ista diffamatio apud Deum, seu Christum, & accusatio, fit 1. per ipsam infallibilem, & omnia intuentem Sapientiam Dei. Jer. 29. 23. *ego sum Iudex, & testis.* 2. per Angelos. Zach. 3. 1. 3. per propriæ conscientie remorsum. Gen. 27. 12. *inducam super me maledictionem pro be-*

nedictione. Non ait, pater inducet. Procopius hic: pulchrè inquit, super me inducam; nam etsi pater te cognitâ, secutus paternam charitatem, me non objurgabit; tamen conscientia redarguet me, quòd maledictione digna commiserim. 4. ipsa culpa. S. Ambr. in Pl. 50. habet culpa characteres suos, & apices, quibus proditur. Væ mihi! quòd latere non possum: quomodo enim latebo, qui inscripta in pectore meo gero indicia delictorum. Sylveira hic.

Habes tu literas meas, & ego tuas; in die Iudicij ante tribunal Christi utraq; recitabuntur. S. Cyprianus ep. 69. in qua se apud Florentium purgat de varijs ab illo objectis criminibus.

Contra te parebit Christus, contra te sua vulnera alligabit: clavi de te conquereantur; dicatrices contra te loquentur, crux Christi contra te perorabit. Sanct. Chrysoft. hom. 20. in Matth.

Unicuique liber est sua conscientia; & ad hunc librum discutiendum, & emendandum, omnes alij libri inventi sunt. Anima vero, cum de corpore egredietur, nullum alium librum, præter librum conscientie, secum poterit portare; atque in illo cognoscat, quò debeat ire, vel quid debeat recipere. S. Bernardus lib. de conscientia. c. 9.

Si quæris, quis te accusabit? Omnis creatura: quia offensò Creatore omnis creatura offenditur. S. Bonav. f. 3. de Adv.

§. IX.

In Iudicio nullus excusationis locus.

Et dixit Dominus Deus ad mulierem, *quare hoc fecisti?* Gen. 3. 13. Terribile Iudicium est, & horrore plenum! quid enim nobis fiet, cum supremus Iudex, vitam cuiusque dicentiens, non unò, sed innumeris, inventis sceleribus, acerrimè, ut meremur, exclamabit: *quare hoc fecisti?* Ubi scilicet nulla nec ratio, nec causa, nec verò etiam excusatio; aut ob ignorantiam, aut ob infirmitatem, aut ob tentatoris suggestionem; digna, & iusta, afferri poterit. Nusquam necessitas, nusquam violentia; sed voluntas dedit, non coegit, non vim fecit; consilium dedit, decept; non coegit, non vim intulit. Sanct. Chrysoft. apud Ferrandium hic.

Invenit scyphum in sacco Benjamin. Gen. 44. 12. Non legitur vel verbum protulisse Benjamin in sui defensionem. Quid ante tribunal Christi dicent reprobi de veris sceleribus convicti; quando innocens Benjamin de crimine falso, ex industria sibi imposito, ante Pro-Regis tribunal obmutescit? Alvarez hic Illustr. 241.

At ille obmutuit. Matth. 22. 12. Quia ibi negandi locus non est, ait S. Hier. nam Deus ibi illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium. Obmutuit, quia in illa distinctione ultimæ increpationis, omne argumentum cessabit excusationis: quia ille foris increpat, qui testis conscientie intus animam acculat. S. Greg.

S. Greg. hom. 38. in Evang. apud Cornelium hic. Impossibile omnino est excusare, quem iusti regis iusta condemnat sententia. Non enim fuit ausus ullus pro eo interpellare ad regem; sicut nolentes, ita non valentes, iustam regis improbare sententiam: & velut se reputantes offensos, quod ab eis dissimilis venerit in conventum. Simon Cass. de iust. Chr. l. 5. c. 18. Propter timorem accusationis, propter erubescens iniquitatis, propter ignorantiam excusationis, præ confusione non habens quid responderet; sed propria arguente conscientia convincitur, & minus efficitur. Per hoc, quod ille obtulit, monstratur, quod in ultimo illo examine omne genus excusationis cessabit. Ludolphus Carthus. p. 2. c. 34.

Heu! heu! quam securi, & intrepidi, hoc dicimus, & audimus: quasi nos non tangeret hæc sententia; quasi ad nos non pertineret historia; quasi alij, non nos, tribunali astare, rationemque reddiduri, essent: aut quasi dies ille nunquam esset venturus. Sed *adesse festinam tempora.* Deut. 32. 35. & cum minus putaverimus, festinus adveniet. S. Thom. Vill. conc. 1. D. 1. Adv.

Quam nos, quæso, dilectissimi fratres, in die illa extremi iudicii excusationem apud Deum habebimus, qui absque ulla perfectionis atrocitate, tormentorumque vi, charitatem Dei, vitamque nostram, usque adeo negleximus; ac tam profundò torporis, ac desidia, somnò demeriti sumus? Ecce Sancti Martyres miris modis exagitati, afflicti, tentati, verberati, exquisitisque tormentis ex cruciati, Deum totò corde, ac totà mente, semper dilexerunt. Nos verò etiam in requie, atque delicijs, diligere benignissimum Deum, ac Dominum nostrum, decretaimus. Sed quidnam acturi? quid dicturi sumus in die illa horrenda, quando benignissimi illi Christi Martyres iuxta solium gloriæ, magna cum gloria, atque fiducia, astantes, ostendunt vulnorum suorum, atrociumque cruciatuum, ac verberum cicatrices in suis corporibus relucen-tes; nos quid tunc offensuri sumus? quas illic virtutes proferemus? &c. S. Ephrem. l. 2. de laud. SS. MM.

Quid faciemus sub tanti iudicii maiestate? quid excusationis obtendere poterimus? quæ nobis subventura est poenitentia, quam in hac carne contempsimus? quæ nos defensura sunt opera bona, quæ in hac vita non fecimus? Ad quos Apostolos, aut ad quos alios sanctos, confugiemus; quorum exempla simul, ac verba, despeximus? S. Prosper. l. 3. c. 12. Idem habet Petrus Dam. l. 4. ep. 5.

Omnes ferè Prophetæ de hoc iudicio aliquid dixerunt. Nec solum Prophetis sanctis; sed etiam barbaris illis Virginibus ex gentilitate Sibyllis vaticinantibus, secretum hoc, Deò prodente, est revelatum. Quare hoc Domine? nempe ut nullus in iudicio reus ullam tanti examinis futuri ignorantiam obtendat. S. Thom. Vill. conc. 2. D. 1. Adv.

☉☉☉

Polyanb. Sacr. Tom. I.

§. X.

Judicium erit sine refugio, patrocimio ullo.

Omnis Israel, qui stabat per gyrum, fugit ad clamorem pereun- tium, dicens: nē forte & nos terra deglutiat. Num. 16. 34. Nē unus quidem amicus, aut familiaris, miseris auxiliari studet. Baez. t. 2. l. 5. c. 8. conc. 5. de Anticht.

Frater non redimit, redimet homo. Psalm. 48. 8. Frater tuus Iesus Christus, qui pro te mortuus est, tunc te non liberabit ab afflictione illa, & redimet homines? nequaquam. &c. Diez conc. 1. in Adv.

Zelus, & furor viri, id est, Christi, non parcat in die vindictæ, scilicet iudicii, nec acquiescet cujusquam precibus; nec suscipiet pro redemptione dona plurima. Prov. 6. 34. 35. Quoniam si tunc omnes Prophetæ & Patriarchæ &c. offerrent Christo omnes misericordias, quas fecerunt, pro aliquo avaro; nihil obtinerent. Nec Apostoli omnes charitates pro aliquo invidio; nec Martyres patientiam suam pro aliquo iracundo; nec Confessores suam poenitentiam pro aliquo impo- nitente; nec Virgines suam puritatem pro aliquo luxurioso. Sanct. Vincent. Ferr. l. 5. D. 3. Adv.

Argentum eorum, & aurum eorum, non valebit liberare eos in die furoris Domini. Ezech. 7. 19. Notent hoc avari scelesti: à Dei ira, gehenna nec opes, nec nepotes, nec filij, nec uxores, nec cognati; quos iniquè ditare voluerunt cum animæ suæ perditione, eos liberare volent, aut valebunt. Corn. hic.

Appensus es in statera, & inventus es minus habens. Dan. 5. 27. Non aurum, non argentum, non opes, non palatia, in stateram veniunt: solus rex appensus, & levis apparuit. Alvarez in Gen. 47. Illustr. 150. *Et nemo auxiliabitur ei.* Dan. 11. 45.

Ligatis manibus, ac pedibus, &c. Matth. 22. 13. Mirum, quod nullus in tanta multitudine inveniatur, qui pro ipso ad regem loquatur: quia in extremo iudicio nullus erit, qui partes peccatorum tueatur; nullus aderit patronus. Sylveira hic q. 16.

Sol, gratiæ Christus, obscurabitur; & non dabit lumen suum. Matth. 24. 29. Luna Maria, quæ semper in nocte peccatoribus lucere parata fuit, obscurabitur, & convertetur in sanguinem. Joel. 2. 31. quia Filij sui vindictam in impios approbabit. Poterit tunc dicere Filio Jer. 18. 20. *recordare, quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, & averterim indignationem tuam ab eis;* sed nunc videam ultionem tuam ex eis. Marchantius D. 24. Pent.

Nonne decem virgines. Matth. 25. 8. erant sibi familiares; & nec verbum amicum emittunt, nec ullum commiserationis signum;

Iii ii sed